

15 oktober 2017

'UW KONINKRIJK KOMT'

Markus 4, 26-38

Soms gaat je leven gewoon door..., gaat het gewoon goed... en kan je genieten van de dingen die je mag doen: gaat het goed op school, of op je werk, je geniet van de mensen om je heen... en ben je niet zo bezig met de dingen van deze wereld. Je leeft gewoon je leven. Maar soms kan het hele wereldgebeuren je ook wel eens overvallen..., komt al die narigheid van deze wereld op je af. Heb je dat dan ook niet dat je soms hevig verlangt naar dat Koninkrijk van God? Laat Uw Koninkrijk komen, HEER!

Wt zou dat geweldig mooi zijn als al die duistere machten zullen worden onttroond en verslagen, als de duivelse machten voor altijd zullen verdwijnen... als wapens zullen worden afgeschaft en mensenharten (dus ook mijn hart) echt vervuld zullen zijn van vrede, van vergeving, van verzoening, van liefde voor de ander. Wat zou dat geweldig mooi zijn!... Maar wat is de wereld van ons mensen nog verbijsterend ver af van dat heerlijke vredelijk ...!

Wij staan in deze preek stil bij het verlangen naar Gods Koninkrijk. Dat verlangen dat Jezus ons opdraagt om in ons gebed onder woorden te brengen: 'laat Uw Koninkrijk komen, HEERE!' Ik hoop dat door die dingen die wij zullen horen over Gods Koninkrijk en de weg van Gods Koninkrijk..., dat u en ik met steeds meer verlangen zullen gaan bidden: 'Laat Uw Koninkrijk komen!' en dat wij ons leven daarop zullen afstemmen.

Uw Koninkrijk kome... Gods Koninkrijk, dat is: vrede, verzoening, gerechtigheid, rust..., heerlijk! Maar met het Onze Vader bidden wij niet alleen om vrede, om rust, om een terreurvrije wereld, zoals je bij zoveel hulporganisaties in het beleidsplan zou kunnen lezen..., wij bidden met de woorden 'Uw Koninkrijk kome' of God alsjeblieft wil laten zien dat *Hij* de Koning is... of *Gods* Koningschap zichtbaar zal worden. Daar gaat het om. Dat God weer de eer zal krijgen als Koning van de wereld, als Schepper van het bestaan, als Vader van ons leven, als de allerhoogste HEER. Onze Vader, laat *Uw* Naam geheiligd worden..., laat *Uw* Koninkrijk komen..., laat *Uw* wil geschieden. Dat is het verlangen dat wij mogen uitbidden.

Natuurlijk: God is altijd al Koning geweest en zal het ook altijd zijn. Maar het probleem is: dat God Koning is, was en is niet altijd zichtbaar en wordt niet altijd erkend. En daarom heeft God Zijn Zoon gezonden... om dat Koninkrijk van God weer weder op te bouwen. Je kunt het vergelijken met de wederopbouw van de stad Rotterdam na de Tweede Wereldoorlog. Sommigen van u hebben dat bewust meegemaakt. Nu, ik was laatst in het oorlogs- en verzetsmuseum van Rotterdam waar op allemaal foto's was te zien hoe de situatie na de Tweede Wereldoorlog was: allemaal puin, alles kaal in de binnenstad. Nu, Jezus kwam op de puinhopen van de wereld... te midden van de chaos van de zonden, de chaos die mensen hadden gemaakt... door zelf koning te willen zijn. Jezus kwam om het Koninkrijk van God *opnieuw* op te bouwen. ... Met Jezus' komst op aarde is God begonnen om Zijn Koninkrijk weer op te bouwen. Stapje voor stapje, want ja: ook in het leven van Jezus was het niet altijd zichtbaar dat God Koning was. Johannes de Doper twijfelde er zelfs aan: 'bent U het nou, die komen zou, of..? Is dit het?' God leek vanuit de hemel machteloos toe te zien hoe zij Zijn Zoon steeds weer klem probeerden te zetten, vernederden en tenslotte op gruwelijke wijze doden. Waar bleef dan die macht en luister van de hemelse Koning? Waar was dat Koningschap van God? Ja toch... Gods Koninkrijk was in Jezus echt gekomen, want

Jezus liet met Zijn leven hier op aarde precies zien waar het in het Koninkrijk van God om gaat: om vergeving, om de minste willen zijn, om liefde voor de vreemde, zelfs liefde voor je vijanden..., om zorg voor de kansarmen, om een hart voor hen die buitengesloten zijn. Het Koninkrijk van God was gekomen in dat eenvoudige leven van Jezus dat ingeklemd zat tussen een kribbe en een kruis... Ja zelfs middenin de duisternis van de kruisigingsplaats, waar deze Jezus, de Zoon van God, hing te sterven, niets Koninklijke heerlijkheid..., nee: het dieptepunt van de wereld, einde verhaal!..., maar zelfs *daar* werd Gods Koninkrijk nog zichtbaar... *juist* zichtbaar..., want: aan de moordenaar aan het kruis werd de toegang tot het paradijs toegezegd. Genade!... En voor de honende mensen om het kruis werd om vergeving gebeden. Vergeving! Gods Koninkrijk van vergeving en genade braak baan, dwars door alle menselijke haat, onbegrip heen... dwars door de diepste duisternis. *Het Koninkrijk van God was inderdaad opnieuw gekomen.*

Bij Gods Koninkrijk, waar wij met het Onze Vader om bidden, dat het steeds meer zichtbaar zal worden, bij Gods Koninkrijk moeten wij dus niet denken aan allemaal machtige dingen... grote pracht en praal, dingen waar iedereen wel van onder de indruk moet zijn... Gods Koninkrijk is anders... volkomen anders... Nee, niet minder sterk en ontzagwekkend... Ook, ja juist in Gods Koninkrijk zal het kwaad gewroken worden en de duisternis vernietigd worden. Met deze Koning en Zijn woede over het kwaad valt niet te spotten. ...Uiteindelijk zal in Gods Koninkrijk het recht inderdaad zegevieren... Uiteindelijk zal er een groots oordeel worden geveld, zal er recht worden gesproken, zal het kwaad worden gestraft... want het gezag en de eer van de Koning staat op het spel... maar Gods Koninkrijk komt op een totaal andere manier... in zwakheid... in nederigheid...,

Jezus vergelijkt het Koninkrijk van God daarom met een zaadje. Een mosterdzaadje. Een van de kleinste zaadjes die men in Israël kende. Klein. Onbeduidend. Zo is het inderdaad begonnen. Zo ging God Zijn Koninkrijk opbouwen. In een kribbe in Bethlehem. In een Man Die ook huilde, Die soms honger had, Die ook pijn leed. Gods bouwde Zijn Koninkrijk vervolgens uit in een groepje mannen, een aantal vissers, ex-tollenaars. Het Koninkrijk van God kwam uiterst kwetsbaar... en dat zal het Koninkrijk van God ook steeds weer tekenen. Kwetsbaarheid. Geen pracht en praal. Geen opzienbarende wapens waarmee je kunt imponeren. Nee: een geestelijke wapenrusting, het wapen van het gebed, van Gods Woord. Gods Koninkrijk staat uiterst kwetsbaar in de wereld... voor het gevoel van velen misschien aan de rand van het werkelijke leven... je ziet het soms niet eens, je kan er zomaar overheen kijken..., Heere, is dit Uw Koninkrijk nu? Ja, zo wordt Gods Koninkrijk gezaaid in deze wereld.

Gods Koninkrijk wordt door Jezus vergeleken met kwetsbaar zaad... met een mosterdzaadje. En dat is nog niet alles. Jezus zegt twee keer over het mosterdzaad dat dit wordt *gezaaid*. Het gaat er niet alleen om dat het Koninkrijk van God zo klein begonnen is als een mosterdzaadje..., nee dat zaadje wordt ook nog eens *gezaaid*. Want dat mosterdzaadje wordt alleen tot een van de grootste tuingewassen *door gezaaid te worden*... door in de aarde begraven te worden... door eigenlijk nog nietiger te worden dan het al was... ja, onzichtbaar... *Dat is dus de weg van het Koninkrijk van God... de weg van het gezaaid worden... de weg van het sterven... de weg van de overgave... de weg van het zaad...*

Jezus is die weg gegaan. Een klein zaadje. Een mens die gekruisigd werd, het ging aan de meeste mensen voorbij... het leven ging gewoon door, nacht en dag, slapen en opstaan, zoals de gelijkenis het zegt (vers 27)... dit zaad werd begraven in de aarde... Jezus ging de weg van het zaad... zijn lichaam werd gezaaid in een graftuin.. de uiterste nietigheid tegemoet... zo werd het Koninkrijk van God ingeluid. En zo gaat het Koninkrijk verder: door gezaaid te

worden..., door schijnbaar in de zwarte aarde ten onder te gaan... Om straks te ontkiemen en te gaan groeien...

Want ja, inderdaad dat is de andere kant van het verhaal...: het zaad ontkiemt! Er gaan dagen overheen, zegt Jezus in de gelijkenis,... nacht en dag wisselen elkaar gewoon steeds af (vers 27), maar ondertussen... er ontstaat een gewas. De aarde brengt vrucht voort! Dat is het prachtige andere zijde van de gelijkenis. Gods Koninkrijk gaat de weg van het zaad... in alle kwetsbaarheid krijgt het vorm in de wereld... voor velen onzichtbaar... soms zo onbeduidend vergeleken met de grote machten en verhalen die tot ons komen via de media... maar Gods Koninkrijk groeit... Dat een zaadje ontkiemt, dat kan je dan wel niet zien. Dat gebeurt onder de oppervlakte..., dat gebeurt in het verborgen... in het duister van de zwarte grond... maar juist middenin die zwarte aarde ontstaat er leven... groei! ... Wat een prachtig beeld voor dat Koninkrijk van God, vindt u ook niet?... Wat een geweldige houvast, als ik het journaal zie en beelden zie die ik eigenlijk helemaal niet wil zien. Wat een troost als ik weer moedeloos wordt van hoe het er soms in de kerk aan toe gaat. Wat een hoop als ik soms misschien zo zat word van mijn eigen situatie..., misschien wel van mijn twijfels en piekeren... Het kan soms zo zwart zijn... zo koud... zo somber voor je gevoel..., maar juist in die donkere koude aarde ontkiemt het zaadje... ontspruit het Koninkrijk van God.

Gods Koninkrijk gaat door... en dat moet u echt onthouden: het hangt er dus niet van af van wat ik er van zie... of van wat ik er allemaal aan doe. God schakelt daarvoor allemaal mensen in. Ook u. Maar het hangt niet van ons af. Het zaad groeit zelf wel..., het groeit op eigen kracht.

Ik moet bij deze gelijkenis denken aan die zending die jarenlang in een land had gewerkt, maar waar geen enkele ontvankelijkheid voor het Evangelie leek te zijn. Hij stierf, zonder zichtbare resultaten... Maar later is daar toch een kerk gegroeid... blijkbaar was er wel degelijk leven onder de oppervlakte.. blijkbaar was dat gezaaide wel degelijk aan het groeien... Ik moet ook denken aan die godsdienstlerares die ik ken, die steeds maar weer zaaide toen zij Bijbelverhalen vertelde op de openbare basisschool. Later mocht zij horen dat een inmiddels volwassen geworden oud-leerling tot geloof is gekomen. Het zaad ontkiemde..., daar gaan soms veel dagen overheen..., jaren zelfs..., maar zaad ontkiemt, buiten het zicht van mensen om.

Deze gelijkenis geeft mij zoveel ontspanning om in deze kille, op hol geslagen wereld te staan. Deze gelijkenis geeft mij moed voor de kerk! Want deze gelijkenis van Jezus leert mij: het gaat *niet* om de inspanning en de geweldige ideeën en zaaiprogramma's van de zaaier... Wij zijn soms veel te druk met allerlei programma's, beleidsplannen enzovoort. Nee, gewoon zaaien... zaadjes strooien... als christen je op werk, ... als je als familielid misschien een van de weinigen bent in je familie bent die christen is... maar ook als je club

geeft, of op huisbezoek gaat... ook als je gewoon je dagelijkse leven leeft, of op de sportvereniging zit... als christen zaaien... zaadjes van geloof uitstrooien... en verder... gewoon gaan slapen. Want: heb vertrouwen in de kracht van het zaad van het Koninkrijk, heb vertrouwen in de kracht van dit Woord!

Gewoon zaadjes zaaien op de akker waar je werkzaam bent. Geen al te grote groeiprogramma's opzetten. Nee, kleine zaadjes strooien. Een klopje op een schouder. Een bemoediging. Een stukje aandacht. Een gesprekje over afgelopen zondag dat je naar de kerk bent gegaan. Kleine zaadjes strooien..., maar niet te karig zijn met strooien natuurlijk! Die boer moest natuurlijk wel zaaien... en een beetje zijn boerenverstand gebruiken tijdens het zaaien was ook niet achterop... maar verder vertrouwen hebben op de kracht van het zaad... de kracht van het Woord van God. *Dat* zal leven brengen. *Dat* zal vruchten brengen in levens van mensen.

Dat mosterdzaadje zal zelfs worden tot een van de grootste gewassen, zo zegt Jezus. Jezus zei dat tegen leerlingen die zich er toen waarschijnlijk geen voorstelling van konden maken. Nu, wij zien eeuwen later dat precies is gebeurd wat Jezus heeft voorgezegd: het zaad stierf in de aarde... Jezus werd gezaaid in de graftuin van Jozef Arimathea. Maar het zaad ontkiemde! Jezus stond op uit de dood! ... En het zaad is vervolgens gaan ontkiemen..., groeien... en inmiddels is er uit dit zaad een struik ontstaan met vele takken, zoals Jezus in de gelijkenis heel beeldend zegt... dit mosterdzaadje van Gods Koninkrijk heeft inmiddels vele vertakkingen wereldwijd, een wereldwijde kerk met miljoenen gelovigen. Een mosterdzaadje, gezaaid ergens lang geleden gezaaid bij de muren van Jeruzalem..., het is geworden tot een enorme struik met wereldwijde vertakkingen. ... Wil er nog iemand bewijzen hebben van de kracht van dit zaad?

Uw Koninkrijk kome... Wat zal het geweldig zijn als heel de aarde zal erkennen dat God Koning is... en dat heel de aarde zich zal voegen naar de wetten van Gods... naar de regel van de liefde, vergeving en genade. ... Maar wanneer dit je verlangen is dat Gods Koninkrijk zal komen..., dan komt er ook een vraag naar ons toe: wie heeft het te zeggen in uw leven...? Is God Koning over Uw leven? Of kan ik mijn troon niet afstaan?

Ik word daarmee ook opgeroepen om ook die weg van het Koninkrijk te gaan... de weg van het zaad.. die weg van uiterste kwetsbaarheid... van de minste willen zijn... van het niet meer bouwen aan mijn eigen koninkrijk... van het mijzelf verliezen als stervend zaad... op die kille zwarte aarde waar wij leven. Wil ik meegaan op deze weg van het Koninkrijk... de weg van het zaad dat wordt gezaaid? ... Het is een weg die best heftig zal zijn... de weg te gaan van zaad wat gezaaid wordt, maar aan de andere kant: ik mag ook vertrouwen hebben... en loslaten... mijzelf loslaten... niet krampachtig hoeven te willen groeien, bloeien, mijzelf maken tot hoe ik volgens mijzelf moet zijn... Nee, het zaad dat wordt losgelaten in de aarde groeit vanzelf... mag vruchtbaar zijn, vruchten geven... Die kracht... en dat nieuwe leven, die vruchtbaarheid... heeft de Schepper erin gelegd. Daar zal de Schepper voor zorgen.

Laat Uw Koninkrijk komen...

Het is gekomen. En het is aan het komen. En het zal komen. Het mosterdzaadje is al heel sterk gegroeid... Nog steeds kwetsbaar... maar van binnen vol van leven. En straks...!

Verlangt U ook niet naar dat toekomstige Rijk? Zaa maar mee. En wees zelf tot een zaadje. Bid met verlangen mee: 'Heere, laat Uw Koninkrijk komen!'

Heeft u vragen of een reactie: ds. E.G. (Eddy) de Kruijf // 010 210 89 71 // dekruijf@live.nl